

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4.søndag i advent – 18. desember 2016

Prekentekest: Luk 1,46-55
Lesetekst I: Rut 4,13-17
Lesetekst II: Rom 15,8-13

Tro, tillit, tjeneste

Til dagen og tekstene

Vi er i adventstida og de 4 adventssøndagene har ulikt fokus. I dag er alle de fire lysene tent og vi nærmer oss jul med stormskritt. Denne søndagens tekster belyser Guds frelsesplan for alle folk ved å knytte sammen to kvinner i Jesu stamtavle, Rut og Maria.

Frelserkongen som skal herske er et motiv i GT-teksten. De fleste gangene jødefolket er nevnt i Det nye testamentet, er det knyttet til folkeslagenes frelse. I GT er det to motiver i folkeslagenes anerkjennelse av jødernes Gud:

A: At folkeslagene skal erkjenne at Israels Gud er den eneste.

B: At folkeslagene også skal få del i frelsen.

Marias lovsang er den fjerde store lovsang av Bibelens kvinner, sammen med Mirjams lovsang i 2 Mos 15, Deborahs lovsang i Dom 5, Hannas lovsang i 1 Samuelsbok.

Til prekenteaksten

Teksten vår i dag tar oss med 9 måneder tilbake i tid. Til møte mellom Maria og engelen. Vi feirer gleden over hvem vi har som Gud og en glede over at Maria var villig til å ta på seg oppgaven å bli mor. Teksten i dag bobler over av gledes-ord rett før jul.

Hvem var Maria?

Ung jente, rukket å fylle 16 år?

Hun fremstilles opp gjennom historien som ei ydmyk, stillfaren jente.

Men jeg tenker hun var mere enn bare det. Maria må ha vært ei modig jente, som var voksen for alderen.

Forsto hun hva som skjedde? Forsto hun konsekvensene av valget hun tok?

Kanskje var hun for ung for «Hvorfor, hvordan og hvis bare», som vi andre kan tenke på.

Hun tar sjansen og hopper ut i det - og heldigvis fikk hun 9 måneder til å bli vant til tanken og fordøye alt som Gabriel sa. Det står hun gjemte alt i sitt hjerte.

Men man blir vel ikke helt klar på 9 måneder heller, og når Jesus ble født, så han helt normal ut - selv om fødselsomstendighetene ikke var helt normale.

Tenk om Maria ikke hadde vært villig, da måtte Gabriel ha gått videre. Kanskje var ikke Maria den første som ble spurt heller?

Gud trengte en frivillig

Gud var avhengig av en som var villig til å la sitt liv bli totalt forandret. Gud kunne ikke gjøre det selv. Skulle verden bli frelst, trengte Gud en frivillig, ei Maria.

Tenåringsjenta Maria lar Gud ta styringen over livet sitt. Hun er villig og lar det skje. Hun forteller med livet sitt og handlingen sin at hun har *full tillit og trygghet i Gud og til Gud*.

Hun lærer oss å stole på Gud helt og fullt.

Maria hoppet ut i det uten å vite om konsekvensene. En kan lure på om hun angret noen gang?

Hva med da hun ble avvist av sin egen sønn og ble ikke regnet med i familien? Hvilke tanker og følelser hadde hun da hun sto ved korset på langfredag?

Selvfølgelig trist, - men kanskje også fylt av undring over alt som hadde skjedd. Eller så var hun bare nummen etter alt som skjedde på noen fortattede dager.

Hun var i ferd med å miste sin sønn, den førstefødte, han som var annerledes helt fra begynnelsen av.

Viste hun da at hun hadde gjort det rette og fulgt kallet?

Kunne *hun* si at det er fullbrakt?

Tenk å se sin egen sønn dø?

Slikt setter spor.

Et symbol

Bibelen tegner et bilde av henne som en vis kvinne og en klok kvinne som har sett og skjønt at sønnen ikke er som alle andre barn.

Maria blir symbolet på mors kjærlighet og barmhjertighet og omsorg.

Hun tar imot Johannes som sin egen sønn ved korset. Tradisjonen forteller oss at hun blir gravlagt i Efesos, hvor Johannes også blir gravlagt.

I teksten vår møter vi Maria, den unge jenta som møtes av nåde og som bryter ut i lovsang. Hun opplever at hun er kalt og blitt sett, og derfor er hun villig.

Maria bruker uttrykket: Jeg er Herrens tjenerinne. Jeg er sett av Gud og kan brukes av Gud.

Marias glede er en glede i Herren. Hun tar nådens ord innover seg - og gir også vår lovsang ord.

Tilliten til Gud er det som overskygger alt.

Tro – tillit

Tro på Gud handler kanskje mer om å *stole på Gud* enn noe annet.

Hva ligger det i å stole på Gud fullt og helt, slik som Maria gjorde, for deg og meg ?

Når vi føler at troen er plundret, så kan vi kanskje fokusere på å stole på Gud og la han ta kontrollen. Men det er lettere å si enn å gjøre i praksis.

Maria utfordrer oss til å være i tjeneste for Herren, og hun opplever at tjenesten er fylt av glede. Som Maria erfarer senere i livet, og som mange av oss også kan si noe om, er den tjenesten som vi settes til ikke alltid så lett. Vi kalles ikke til et liv på en motorvei, der alt går rett fram helt tiden. Manges erfaring er at det er mere bratte bakker på troens og kallets vei.

Marias ja var et ja til de vanskelige dagene også - og til de tøffe utfordringene. Og hun har sitt fokus på Gud og hans omsorg for henne.

Vi møtes i dag av ordene: Vær hilset, du som har fått nåde, som har funnet nåde hos Gud. En god hilsen å grunne på og gi plass i hjertet.

Inger Marie Andersen Oppegård

Teolog, Daglig leder Lærernes Misjonsforbund

laermisj@laermisj.no